

A. Fursov: Globálna superkríza príde presne podľa plánu

- CZ24 News | 9. srpna 2023

SVET: Realizácia protispoločenských opatrení mimo jadra kapitalistického systému na dlhý čas umožňovala kapitalistickej elite vyhladiť sociálne konflikty v samom jadre a spomaliť a modifikovať triedny boj. Ako povedal Cecil Rhodes na konci 19. storočia: "Buď sa staneš imperialistom, alebo dostaneš občiansku vojnu." A v skutočnosti bola imperialistická fáza kapitalizmu pokusom vyhnúť sa občianskej vojne v ich spoločnosti kvôli vonkajšej expanzii. Faktom ale je, že imperialismus bol limitovaný veľkosťou planéty a na prelome 19. - 20. storočia sa vyčerpali vonkajšie zóny, vďaka ktorým bolo možné v jadre vyhladiť sociálne konflikty a v r. Aby sa predišlo občianskej vojne, boli potrebné nie koloniálne, ale imperialistické vojny., teda medzi samotnými imperialistickými mocnosťami.

Mimochodom, toto sa zhodovalo s nasadením druhej priemyselnej revolúcie - 1870-1910. Druhou priemyselnou revolúciou je elektrina, spaľovací motor, v každodennom živote - telefón, telegraf, kino, inštalatérstvo, výťahy. Treba poznamenať, že druhá priemyselná revolúcia trvala kratšie ako prvá. Prvou priemyselnou revolúciou je parný stroj, železnice, to sú roky 1750-1830. Zostupnú líniu priemyselnej ekonomickej dynamiky kapitalizmu ešte jasnejšie demonštruje tretia priemyselná revolúcia - 1970-2000. Toto je počítač plus mobil, internet a roboty a to je všetko.

"Postmoderna je prirodzený stav západnej civilizácie po modernite, t.j. Nová (asi od 1600-1870 - raný a stredný novovek) a nedávna (1871-1970 - neskorá alebo vrcholná moderna) doba - éra búrky a náporu progresívnej masovej priemyselnej spoločnosti s obchodným a priemyselným systémom, ktorý dôsledne ničil organických prvkov sociálnej hierarchie stredoveku a progresívneho vytvárania globálneho umelého technotronického biotopu a kultu individualizmu.

Už pred 60-70 rokmi niektorí americkí spisovatelia sci-fi kreslili dystopie, kde sú veci takmer na jedno použitie, pretože je potrebné zabezpečiť zaťažovanie priemyslu vysokou mierou zamestnanosti a spotreby, pričom ľudia sú k sebe absolútne tolerantní, a preto existuje by nemal byť nikto, kto by v spoločnosti vyčnieval nad ostatnými svojimi vynikajúcimi vlastnosťami, pretože to plodí obrovskú nezdravú závisť a sociálny nepokoj," az118.livejournal.com

V porovnaní s úspechmi prvých dvoch priemyselných revolúcií vyzerá Tretia priemyselná revolúcia veľmi blede a trvala ešte menej ako druhá. Svetová elita navyše zámerne spomalila už doznievajúci vedecko-technický rozvoj a obmedzila ho vo svojich sebeckých záujmoch na jednu jedinou oblasť, informácie a komunikáciu, teda digitálne technológie. S ich pomocou dokážete fantasticky vymývať mozgy a kontrolovať obyvateľstvo.

Koncom 20. storočia sa zavádzanie aplikovanej vedy do reálnej výroby, s výnimkou vojenskej sféry, takmer úplne spomalilo a v dôsledku takmer úplnej kontroly finančného, teda neproduktívneho kapitálu nad priemyselným kapitálom, takpovediac, toto všetko sa odohralo. Väčšina najnovších vynálezov posledných desaťročí je v oblasti rekreácie a zábavy, nie vo výrobe. Tu si pripomíname posledné storočia Rímskej ríše, tam to bolo približne rovnaké. Ale tempo rastu produktivity práce a ekonomického rastu počas tretej priemyselnej revolúcie je nižšie ako počas druhej, trend je však. A tu sa dostávame k paradoxnému záveru.

Priemyselno-technická fáza rozvoja kapitalizmu od 60. rokov 20. storočia je cestou nahor po rebríku vedúcom nadol, nie pokrokom, ale regresom. Okrem toho expanzia kapitálového systému, ako aj

otrokárskeho systému, svojho času podporila rozvoj tohto systému v dôsledku zničenia jeho vonkajšieho prostredia, teda druhého termodynamického zákona, v dôsledku zvýšenia entropia vonkajšieho prostredia. A keď sa vyčerpalo vonkajšie prostredie, potom začala samotná entropizácia kapitalistického systému – posledná, terminálna fáza, ktorej sme teraz svedkami.

Dobrou ilustráciou priemyselnej a ekonomickej regresie od určitého bodu vývoja kapitalizmu je priemerný nárast produktivity práce od druhej priemyselnej revolúcie. Tu sa pozrime. 1891-1972, potom tempo rastu produktivity práce 2,33; od 72. do 96. rokov – 1,38; od roku 1996 do roku 2004 – 8 rokov, opäť 2%, z dôvodu vyrabovania bývalého socialistického tábora a dočasného zníženia nákladov západných krajín na vojnu a širokej distribúcie lacného čínskeho tovaru. Všetko sa to ale rýchlo skončilo. Od roku 2004 do roku 2012 bolo tempo rastu produktivity práce 1,33 a od roku 2012 – 0,4-0,5 %. Toto sa nazýva: „Ahoj, asymptota.“ Súhlasím s tými ekonómami, ktorí veria, že už nebudú žiadne priemyselné ani vedecko-technické revolúcie. No, nepovažovať štvrtú švábsku priemyselnú revolúciu za vedeckú a technologickú.

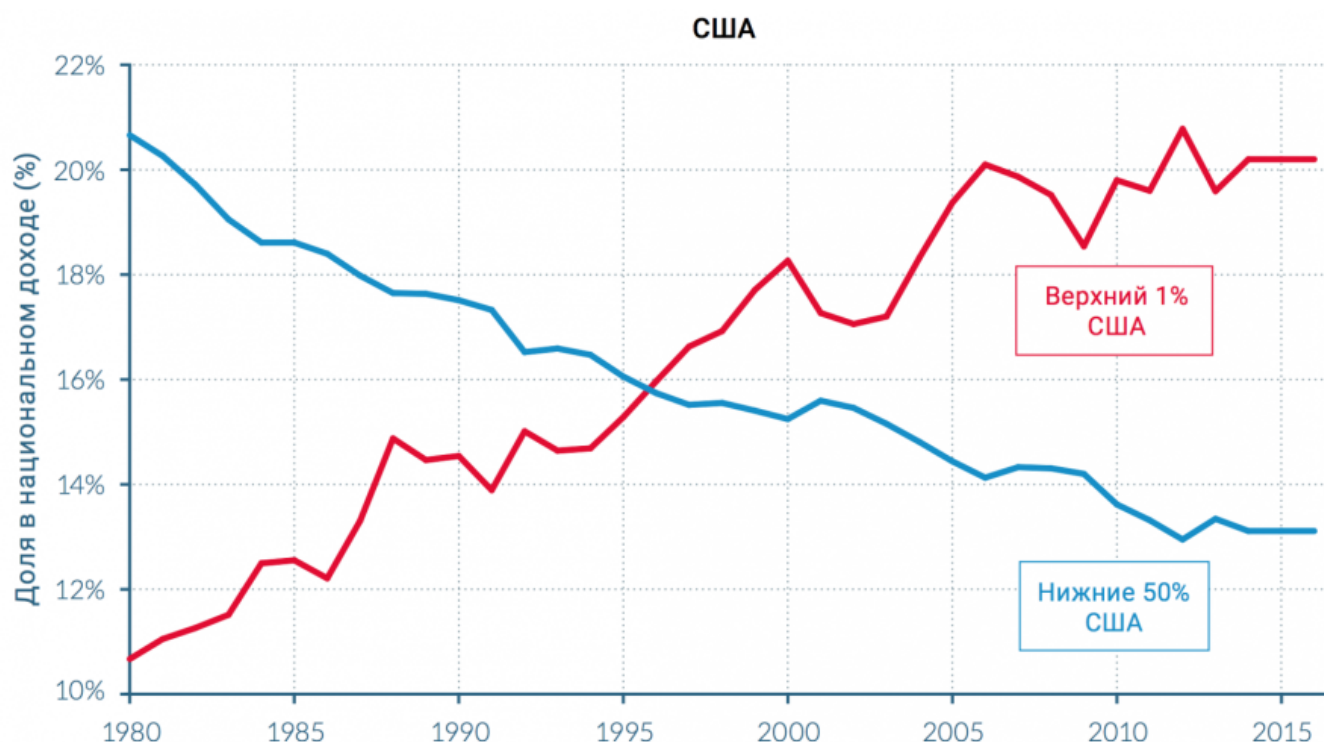
Do konca 21. storočia, ak nedôjde ku globálnej katastrofe, sa svet, najmä s prihliadnutím na prebiehajúcu deindustrializáciu, úplne vráti k asymptote, k ukazovateľom 0,2-0,4. Známy ekonóm Gordon z Northeastern University v Spojených štátoch na príklade Spojených štátov veľmi dobre ukázal, takpovediac, len na prstoch, ako dôjde k návratu k mieram rastu 0,4 a dokonca 0,2. Vybral 6 faktorov, z ktorých každý znižuje časť ekonomického rastu.

Takže prvý faktor. Zlá demografia pracovnej sily, hoci v rokoch 1965 až 1990 ženy vstupovali na trh práce ako ďalší kontingent pre vykorisťovanie. Dnes je táto rezerva vyčerpaná, baby boomers – generácia, ktorá zradila Ameriku, ako ju nazývajú, zomiera, odchádza do dôchodku. Preto pokles počtu pracovných hodín na obyvateľa a pokles ekonomického rastu o 0,2. Odčítame od aktuálneho 1,8 a dostaneme 1,6.

Kvôli nízkej pôrodnosti v Spojených štátoch čaká v budúcnosti „veľká odplata“, povedal americký miliardár Elon Musk. Podnikateľ teda komentoval publikáciu Reuters, že rezervy hlavného zvereneckého fondu amerického systému sociálneho zabezpečenia budú vyčerpané v roku 2033, o rok skôr, ako sa očakávalo v minuloročnej prognóze. „V dôsledku nízkej pôrodnosti prichádza veľká odplata. Japonsko je hlavným ukazovateľom,“ napísal Musk na Twitteri. V roku 2022 sa v Japonsku narodilo 799,7 tisíc ľudí. Prvýkrát od roku 1899, kedy sa takáto štatistika začala viesť, klesla pôrodnosť pod úroveň 800-tisíc.

Druhým faktorom je, že od 90. rokov vzdelanostná úroveň v Spojených štátoch nerastie, krajina klesá v rebríčku nižšie a nižšie, čo sa týka podielu ľudí s vyšším vzdelaním. A Gordon odpočíta ďalších 0,2 %, teraz dostaneme 1,4.

Po tretie. Rýchly nárast nerovnosti v USA od 80. rokov 20. storočia. Po tretie. Rýchly nárast nerovnosti v USA od 80. rokov 20. storočia. Po kríze v roku 2008 sa začala rozvíjať obľudným tempom. Od roku 1993 do roku 2008 bol priemerný rast reálneho príjmu v USA 1,3 %, zatiaľ čo rast príjmu pre 99 % populácie bol 0,75 % a 1 % až 52 %. To znamená, že 99 % má menej ako 1 % a 1 % má 52. Od roku 2009 dostáva 1 % obyvateľov USA 93 % národného dôchodku z takzvaného ozdravného rastu. Gordon odpočíta ďalších 0,5 % a dostane 0,9.

Po štvrté. Moderná výpočtová technika a globalizácia mali nielen pozitívny, ale aj negatívny vplyv na

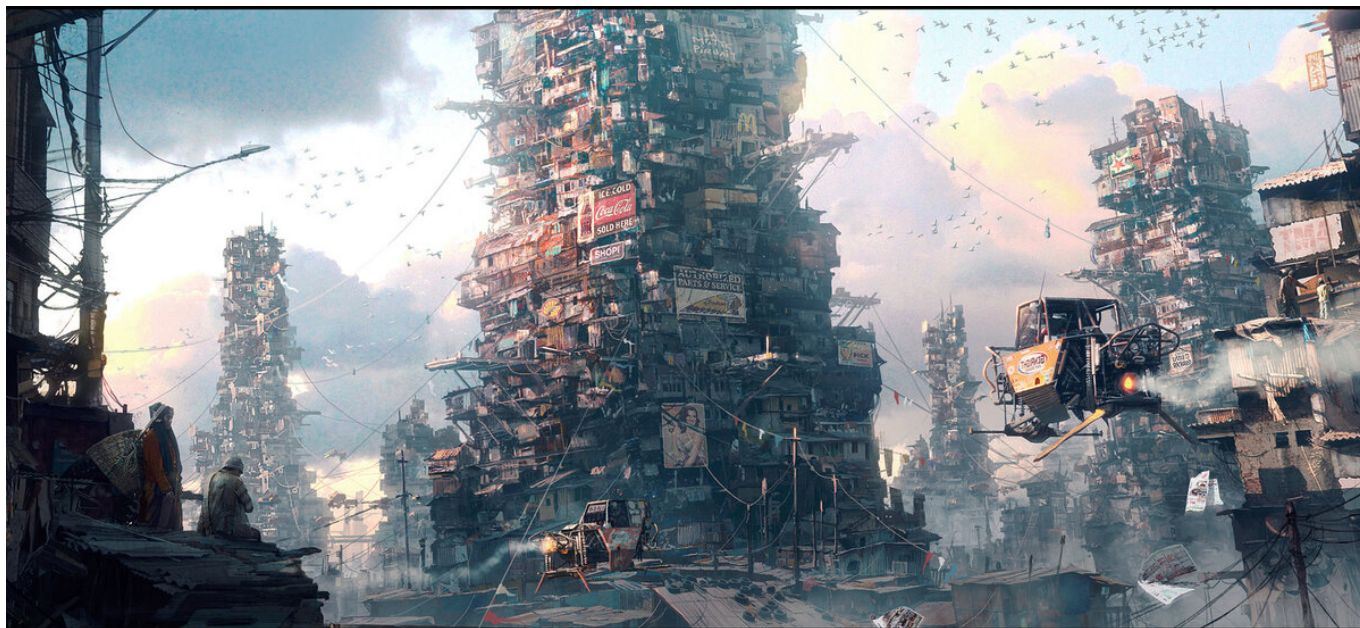
ekonomiku USA. Call centrá a ďalšie služby boli presunuté do iných krajín. Odčítajte ďalších 0,2 a získajte 0,7.

Po piate. „Zelená“ agenda, ktorá sa stáva prioritou na úkor ostatných sektorov ekonomického rastu, ďalších mínus 0,2. V dôsledku toho 0,5.

A nakoniec, dvojitý deficit, bežný účet a rozpočet, odpočítajte 0,3. A dostaneme 0,2% miery rastu produktivity práce a ekonomického rastu v Anglicku od roku 1300 do roku 1750.

V súvislosti so všetkým vyššie uvedeným Gordon predpovedá globálnu recesiю trvajúcu večnosť. Vieme, že nič netrvá večne, ale asymptotická ekonomika existuje už 10 000 rokov a zdá sa, že moderný svet do nej upadá. To neznamená, že toto odvetvie bude úplne odstránené. To však znamená, že toto odvetvie bude veľmi obmedzené. Skutočný priemysel bude slúžiť na vrchol, a zvyšok – šiška diera. Alebo, ako to „jemne“ hovorí Schwab, v úvodzovkách vo svojej knihe, „väčšina sveta sa chystá patagonizovať“.

Patagónia je oblasť v Argentíne, kde žijú pastieri, gaučovia, kde existuje samozásobiteľská ekonomika. No tí, ktorí čítali „Deti kapitána Granta“ od Julesa Verna, si pamätajú, že hrdinovia prešli aj Patagóniou. Veľmi dobre ukazuje, čo je Patagónia. Patagonizácia je teda podľa Schwaba údelom väčšiny sveta, teda života v predindustriálnej ekonomike. V skutočnosti Balatsky súhlasí s Gordonovým záverom. Nevie, či Balatskij pozná jeho prácu, ale oni takpovediac uvažujú rovnakým smerom.

Podľa Balatského sa svet po krátkej odmlke 250 rokov vracia do malthusiánskej pasce. Povedal by som, že v lone asymptot, ale to je jedno. A Balatsky cituje štatistiky Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj OSR, podľa ktorých tempo rastu produktivity práce, jedného z najdôležitejších ukazovateľov ekonomickej efektívnosti v rokoch 2006-17 v USA kleslo z 2,3 % na 1, a v r. Spojené kráľovstvo – od 2,2 do pol percenta. Fakt, že ekonomický rast sa spomaľuje, a že podľa Gordonových prepočtov máme na rok 2030 0,2-0,4 %.

Ale aj Thomas Piketty napísal, že „na začiatku 21. storočia má objem akumulovaného majetkového kapitálu všetky znaky prebytku“. Preto pokles ziskovosti. Podľa tohto ukazovateľa, ako zdôraznil Piketty, „dnešný svet je na úrovni predchádzajúcich dvoch svetových vojen dvadsiateho storočia“. V skutočnosti, dodám, tieto vojny boli prostriedkom na zvýšenie tohto ukazovateľa. A dvíhali ho takpovediac až do polovice 60. rokov.

Čo z toho vyplýva z hľadiska sociálnych a politických dôsledkov? Balatsky, úplne s ním súhlasím, predpovedá začiatok novej vlny neľudskosti vrchu vo vzťahu k spodku. Faktom však je, že táto vlna už začala! Ďalej budeme analyzovať jeho hlavné prúdy.

AUTOR: Andrej Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: J.G. SPRÁVY DO MOZAIKY